

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 037771 23 Uvp 2
Sarajevo, 11.10.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Mahić Samardžić Amele, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Č. S. iz S., zastupanog po punomoćniku Mehonić Azemu, advokatu iz Sarajeva, protiv akta broj: 05-02-19-1620/20 od 20.06.2023. godine, tuženog Federalnog ministarstva prostornog uređenja, građenja i zaštite okoliša Kantona Sarajevo, u upravnoj stvari iseljenja i predaje stana, odlučujući o zahtjevu tužitelja za odlaganje izvršenja rješenja do donošenja sudske odluke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.10.2023. godine, donio je

R J E Š E N J E

Zahtjev za odlaganje izvršenja rješenja do donošenja sudske odluke se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 037771 20 U od 20.06.2023. godine, odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja Uprave za stambena pitanja, broj: 23-04/II-23-11/12 od 22.09.2020.godine. Tim prvostepenim rješenjem je tačkama I i II utvrđeno da korisniku stana Č. S. i ostalima prestaje pravo korištenja stana u ul...., i utvrđeno je da imenovani koristi predmetni stan na osnovu rješenja Generalštaba Armije RBiH broj: 8/27-6-TR-1969/97 od 13.04.1997.godine i Ugovora o korištenju stana broj: 28-5/U-1945/97 od 16.04.1997.godine, dok je tačkama III, IV i V dispozitiva rješenja naloženo Č. S. i ostalima da napuste predmetni stan u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, te da isti slobodan od ljudi i stvari preda Upravi za stambena pitanja radi pečačenja, s tim da imenovani nemaju pravo na alternativni smještaj, kao i da troškove prinudnog iseljenja snosi izvršenik, a žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Tužitelj je protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 037771 20 U od 20.06.2023. godine, podneskom od 12.09.2023.godine podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, te je istim podneskom tražio donošenje rješenja o odgodi izvršenja, pa je ovaj Sud podneseni zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zaveo pod broj: 09 0 U 037771 23 Uvp, dok je zahtjev za donošenje rješenja o odgodi izvršenja zaveden pod broj: 09 0 U 037771 23 Uvp 2. U podnesenom zahtjevu za odgodu izvršenja, tužitelj je naveo da je predmetni stan jedini dom u kojem tužitelj živi sa bolesnom suprugom od dodjele istog 1997.godine, te da je Kantonalni sud u Sarajevu svojim rješenjem od 21.12.2020.godine već odgodio izvršenje osporenog rješenja, pa kako se okolnosti za odgodu izvršenja rješenja nisu promijenile, a u međuvremenu je prvostepeni organ već zakazao sprovedbu izvršenja za dan 04.10.2023.godine, to su ispunjeni uslovi iz člana 17. stav 4. Zakona o upravnim sporovima da sud odgodi izvršenje rješenja do donošenja odluke po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke u ovom predmetu.

Ovaj sud je prethodno ispitao da li postoje procesno-pravne pretpostavke za podnošenje zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke i njegovo meritorno rješavanje, pa je našao da ne postoje iz slijedećih razloga:

Prema odredbi člana 17. stav 4. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 9/05), o odlaganju izvršenja upravnog akta protiv koga je podnesena tužba može odlučiti i nadležni sud kome je tužba podnesena, pod uslovima propisanim stavom 2. i 3. ovog člana, odnosno ako bi izvršenje nanijelo tužiocu štetu koja bi se mogla teško popraviti, a odlaganje se ne protivi javnom interesu, niti bi se odlaganjem nanijela veća nenadoknativa šteta protivnoj stranci, a i iz razloga ako to javni interes dozvoljava, s tim da sud rješava o ovome ukoliko to tužitelj pismeno zatraži i samo ako prethodno tužitelj nije tražio odlaganje izvršenja rješenja kod nadležnog upravnog organa. Sve navedene činjenice i okolnosti podnosilac zahtjeva dokazuje prilaganjem odgovarajućih dokaza uz zahtjev, pa tako i dokaze, da prije podnošenja zahtjeva sudu za odlaganje izvršenja rješenja, nije tražio isto odlaganje kod organa iz stava 2. člana 17. Zakona o upravnim sporovima.

Kako iz navedenog proizilazi, o zahtjevu za odlaganje izvršenja osporenog rješenja može odlučivati samo sud kome je podnesena tužba, odnosno u konkretnom slučaju bi to bio Kantonalni sud u Sarajevu, s tim da se zahtjev može podnijeti do donošenja sudske odluke tog suda, uz naprijed navedene uslove. Obzirom da je u konkretnom slučaju odluka prvostepenog suda (kojem je podnesena tužba) donesena, to se ne može tražiti odlaganje izvršenja osporenog rješenja do donošenja sudske odluke pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, imajući u vidu citirane odredbe člana 17. Zakona o upravnim sporovima.

Stoga se zahtjev tužitelja za odlaganje izvršenja osporenog rješenja u procesno-pravnom smislu smatra nedozvoljenim, radi čega je na osnovu člana 17. stav 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima, te odredbe člana 36. stav 7. Zakona o upravnim sporovima, sud riješio kao u izreci.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednica vijeća
Mahić Samardžić Amela, s.r.